

Sygn. akt **II K 239/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Monika Pietrzyk**

Protokolantka: st. sekr. sąd. Barbara Krężel

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r. sprawy karnej

G. P., s. A. i A. z d. T.,

ur. (...) w Z.

Oskarżonego o to, że:

w dniu 25 kwietnia 2016 r. o godz. 08:40 w miejscowości K., woj. (...) na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości potwierdzonym w wyniku badań (zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie – 0,37 mg/l, II badanie 0,38 mg/l) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...),

t.j. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. G. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec G. P. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec G. P. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25.04.2016 r.,
4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od G. P. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) zł,
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia G. P. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierza mu opłaty.

Sygn. Akt II K 239/16

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2016 roku od godziny 20.00 do północy G. P. spożywał alkohol. Wypił 1 litr piwa oraz drinka z whisky. Około godziny 7.30, dnia następnego, oskarżony udał się samochodem służbowym marki F. (...) o nr rej. (...) do pracy. O godzinie 8.40 G. P. został zatrzymany do kontroli drogowej.

Funkcjonariusze poddali oskarżonego badaniu urządzeniem kontrolno pomiarowym typu (...). Badania przeprowadzone o godz. 8.41 i 8.57 wykazały stężenie w wysokości 0,37 mg/l i 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym przez G. P. powietrzu. Zatrzymano wówczas oskarżonemu prawo jazdy.

Dowodowy analizator wydechu typu (...), wersja (...), posiadał świadectwo wzorcowania z dnia 25.11.2015 r. z zalecanym kolejnym terminem wzorcowania 24.04.2016 r.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego G. P. k. 8,

notatka urzędowa k. 1

protokół badania (...) k. 2;

świadectwo wzorcowania k. 3;

G. P. nie był wcześniej karany sądownie.

dowód: karat karna oskarżonego k. 14;

G. P. został oskarżony o popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. t.j. o występki zagrożony karą nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego G. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których potwierdził, iż spożywał alkohol, podniósł jednak, że wydawało mu się, że wytrzeźwiał, ponieważ rano czuł się dobrze. Następnie oskarżony zawnioskował o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wyraził zgodę na wymierzenie mu kary 4 miesięcy ograniczenia wolności i zobowiązanie w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz środków karnych: zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 3 lat i świadczenia pieniężnego w wysokości 5 000 zł. Z G. P. uzgodniono ponadto zaliczenie okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet orzeczonego środka karnego i zwolnienie od ponoszenia kosztów i opłaty sądowej.

Prokurator złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary i środków karnych bez przeprowadzania rozprawy.

Dla wydania wyroku w trybie wnioskowanym przez oskarżyciela publicznego niezbędne jest spełnienie wszystkich przesłanek wymienionych w przepisie art. 335 § 1 k.p.k. Zdaniem Sądu wszystkie te przesłanki zostały spełnione.

Prokurator uzgodnił z oskarżonym karę i środek karny za popełnione przez niego przestępstwo, t.j. występki zagrożony karą nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności. Następnie umieścił w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary i środków karnych.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa nie budzą wątpliwości. Pozwalają je ustalić wyjaśnienia oskarżonego oraz protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego typu (...). Przesłuchany na potrzeby sprawy G. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż zanim wszedł do samochodu wypił alkohol. Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdza protokół użycia (...). Oskarżony podczas badania nie zakwestionował sposobu przeprowadzenia badania i jego wyników.

G. P. zachowaniem swoim w dniu 25 kwietnia 2016 roku, a polegającym na kierowaniu pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, pomimo tego, że znajdował się w stanie nietrzeźwości zrealizował znamiona ustawowe występkę z art. 178 a § 1 k.k.

Karze za powyższy występki podlega osoba, która znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Pojęcie „stanu nietrzeźwości” użyte w art. 178a definiuje ustawodawca w art. 115 § 16 k.k. i stwierdza, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W wyniku badań G. P., przeprowadzonych urządzeniem kontrolno-pomiarowym, niezwłocznie po jego zatrzymaniu do kontroli drogowej, o godzinie 8.41 i 8.57 dnia 25 kwietnia 2016 roku wykryto odpowiednio stężenie 0,37 mg/l i 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu. Niewątpliwym jest zatem, że G. P. w chwili, gdy prowadził samochód był w stanie nietrzeźwości, w rozumieniu art. 178 a § 1 k.k.

Sąd uznał, że wina i sprawstwo oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie mogą w świetle zebranego materiału dowodowego budzić wątpliwości.

Oskarżony będąc w pełni świadomy tego, iż do godzin nocnych dnia poprzedniego spożył znaczną ilość napojów zawierających alkohol, spał krótko i nie zjadł rano żadnego posiłku, bez wątpienia przewidywał, że może znajdować w stanie nietrzeźwości i godząc się na to - kierował na drodze publicznej samochodem osobowym. G. P. zarzucanego mu czynu dopuściła się więc umyślnie w zamiarze ewentualnym. Wskazane wyżej okoliczności w żadnym razie nie pozwalają na uznanie, że w sposób uzasadniony oskarżony nie mógł mieć świadomości, iż prowadząc samochód znajduje się w stanie nietrzeźwości. Zwykłym następstwem wypicia napojów takich jak piwo, czy whisky jest wywołanie stężenia alkoholu w organizmie. W przypadku spożycia większej ilości obu tych trunków należy spodziewać się wystąpienia znacznego stężenia alkoholu i jego niewyeliminowania przez organizm w ciągu nocy. W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z sytuacją nieoczekiwanego wpływu danego środka na organizm oskarżonego, ani z nieoczekiwanym, zbyt wolnym metabolizmem.

Oskarżony miał zatem pełną świadomość tego co czyni, obejmował swoim zamiarem ewentualnym całość znamion przedmiotowych przestępstwa, którego się dopuścił. Po stronie oskarżonego nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające, czy też ograniczające jego winę, czy też wyłączające bezprawność czynu. Miał on pełną świadomość, że jego czyn jest niezgodny z przepisami prawa, niedopuszczalny i karalny.

Cele postępowania karnego w obliczu zawnioskowanych przez Prokuratora kary i środków karnych, w ocenie Sądu zostaną osiągnięte, pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy. Sąd wziął pod uwagę postawę oskarżonego, który przyznał się do winy i nie był uprzednio karany. Należy uznać, iż uzgodnione z oskarżonym kara i środki karne, zawnioskowane przez Prokuratora, są adekwatne do stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego występku i jako takie, uczynią one zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Spełnią więc swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej i prewencji szczególnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 335 § 1 k.p.k., niezbędne dla uwzględnienia wniosku Prokuratora o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy. Dlatego też Sąd uwzględnił ten wniosek i wymierzył oskarżonemu G. P. karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 3 lat i świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Kara ograniczenia wolności we wskazanej wysokości pozwoli na osiągnięcie najkorzystniejszego wyniku w zakresie wychowawczym, wobec oskarżonego, który sam wyraził wolę poddania się takiej karze. Szczególny nacisk, Sąd położył na analizę stopnia winy oskarżonego oraz na prawdopodobieństwo osiągnięcia przez karę orzeczoną w danej wysokości, celów prewencyjnych. Nie bez znaczenia dla ustalenia rodzaju i wysokości kary ma umiarkowany stopień naruszenia przez oskarżonego obowiązków jako uczestnika ruchu drogowego. Wprawdzie znajdował się on w stanie

nietrzeźwości, jednak wartość graniczna nie została przekroczona istotnie. Niemniej jednak nie mogło ująć uwadze Sądu, że prowadził on pojazd służbowy - wykonywał wówczas obowiązki zawodowe i poruszał się po drodze publicznej, w czasie gdy natężenie ruchu jest znaczne. Podkreślić należy, iż nietrzeźwość uczestników ruchu drogowego jest jedną z głównych przyczyn wypadków drogowych. Związane z takim zachowaniem zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu jest oczywiste, realne i często tragiczne w skutkach. Oskarżony decydując się na prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym mimo uprzedniego spożycia alkoholu w sposób świadomy i rażący naruszył jedną z podstawowych zasad obowiązujących każdego uczestnika ruchu, narażając na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, ale i innych użytkowników ruchu drogowego.

Sąd wziął jednak również pod uwagę właściwości osobiste sprawcy, w szczególności zaś fakt jego wcześniejszej niekaralności i z tego powodu uznał za w pełni uzasadnione orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności, która zapobiegnie, w opinii Sądu, ponownemu popełnieniu przestępstwa przez G. P., a nadto pozwoli, by zdał on sobie sprawę z wagi swojego nagannego prawnie postępowania. Wymierzona kara stanowi wyraz zdecydowanego braku społecznej akceptacji dla zagrożeń wobec innych uczestników ruchu ze strony kierowców decydujących się na prowadzenie samochodów po użyciu alkoholu.

Analiza całokształtu okoliczności niniejszej sprawy pozwoliła również Sądowi na przychylenie się do wniosku Prokuratora i orzeczenie wobec oskarżonego środków karnych w najniższym przewidzianym przez przepisy wymiarze, to jest zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zaliczając jednocześnie na poczet orzeczonego zakazu, okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 kwietnia 2016 roku oraz środka karnego w wysokości 5 000 zł. Obecnie obowiązujące przepisy obligują Sąd do orzeczenia, wobec sprawców przestępstw z art. 178a § 1 k.k. zarówno zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jak też świadczenia pieniężnego. Ustawodawca określił, że w przypadku kierowania pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, okres zakazu nie może być krótszy niż 3 lata, a wysokość świadczenia pieniężnego niższa niż 5 000 zł. Czasokres oraz zakres orzeczonego w stosunku do G. P. zakazu jest w przekonaniu Sądu adekwatny do okoliczności przedmiotowego czynu, a wysokość orzeczonego świadczenia uwzględnia także dochody oraz sytuację majątkową oskarżonego.

Sąd znalazł podstawy do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłatę. G. P. jest żonaty, przy czym oboje z żoną są osobami bezrobotnymi. Uwzględniając zatem, że z uwagi na utratę uprawnień do kierowania pojazdami oskarżony może mieć trudności ze znalezieniem pracy, zasadnym było zwolnić oskarżonego od kosztów sądowych i opłaty. Orzeczenie to znajduje oparcie w przepisach powołanych w punkcie 5 wyroku.